

Hakemus

Arvoisat Suomen Pankin herrat. Ja rouvat. Ja pankkivaltuusmiehet ja -naiset.

Valitettavasti huomasin vasta äsken, että olette hakemassa Suomen Pankkiin paria uutta johtajaa, ja hakemusten jättöaika on kai jo päättynyt. Koska kuitenkin hakijoita näyttää olevan niin paljon, että päätöksenteko on kovin vaikeaa ja vie aikaa, päätin helpottaa ratkaisuanne ja lähettää hakemukseni vielä näin hieman jälkikäteen. Toivon sen tulevan huomioon otetuksi siinä kuin muidenkin hakemusten.

Hakemukseni perusteluiksi saanen mainita seuraavaa: Minulla ei ole tohtorintutkintoa, eikä juuri sellaista talouselämän asiantuntemusta, josta saattaisi tulla rasite Suomen Pankin johtajan viran hoitamisessa.

Katson siis olevani erityisen sopiva avoimeen virkaan. Yhteiskunnallista näkemystä minulla on vaikka toisille jakaa. Olen esimerkiksi sitä mieltä, että yhteiskunta on aika hieno juttu, vaikka monet sitä moittivatkin.

Markan arvoa olen valmis puolustamaan viimeiseen penniin saakka, ja sitten kun markalla ei enää ole arvoa, alan puolustaa euron arvoa, ja jos sitäkään ei enää ole, voin puolustaa dollaria tai jeniä tai muita tarvittavia valuuttoja.

Suhtaudun myönteisesti kaikkiin poliittisiin puolueisiin, ja niistä suurimpia - erityisesti kokoomusta ja keskustaa – suorastaan rakastan. Olen valmis ottamaan kahden tunnin varoitusajalla minkä tahansa puolueen tai vaikka kaikkien tarpeellisten puolueiden jäsenkirjan ja tunnustamaan sen julkisesti. En ole kuullut, että valtiovarainministeri Sauli Niinistöllä olisi koskaan ollut minusta mitään pahaa sanottavaa. Myöskään keskustan suunnasta ei ole kuulunut moitteen sanaa.

Pidän pankkivaltuutettujen varapuheenjohtajaa Virpa Puistoa erittäin suuressa arvossa ja luotan hänen arvostelukykyynsä kuin seinään. Myös muita pankkivaltuutettuja ihailen ja kunnioitan suuresti heidän pätevyytensä ja avarakatseisuutensa takia, kenties lukuun ottamatta pankkivaltuutettujen puheenjohtajaa Ilkka Kanervaa, joka lienee tässäkin asiassa jäävi, mikä on sille ketkulle ihan oikein.

En ole naistenmiehen maineessa, pikemminkin päinvastoin, meikäläistä naistentansseissa harvemmin haetaan, enkä itsekään koko otuksista liiemmin perusta – olematta silti mitenkään poikkeava.

Mikäli katsotaan, että työtaakkani Suomen Pankissa kasvaa liian suureksi, jos pelkästään minut nimitetään, olen valmis hyväksymään työparikseni keskustan suuren pojan Mauri Pekkarisen, jonka piilokoroista ja peruukista en ole koskaan kuullutkaan.

Olen valmis hiihtämään tuhansia kilometrejä vuodessa ja asumaan suurimman osan virka-ajastani Lapin kelomajassa, mikäli viran menestyksellinen hoitaminen sellaista edellyttää. Lisäksi sitoudun olemaan julkisesti valittamatta palkastani sekä vaatimaan palkkionkorotusta ensimmäisen vuoden aikana.

Oulussa postileiman päivänä, Toivorikkaana
Aleksis K.

